

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5712/2020
17.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгица Медаревић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Драгутин Илић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5505/19 од 17.07.2020. године, у седници одржаној 17.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5505/19 од 17.07.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5505/19 од 17.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашки П 143/19 од 14.08.2019. године, првим ставом изреке, утврђено је да је непокретност која се води као кп.бр. ...КО ... заједничка имовина стечена у браку родитеља тужиоца и туженог, оца пок. ГГ и мајке пок. ДД, бивших из ... и да пок. ГГ није имао право располагања уделом од једне идеалне четвртине (1/4), власништво мајке ДД, уговором о поклону закљученим пред Општинским судом у Рашки Ов .../... од 12.05.1995. године, а којим је као поклонодавац целу парцелу отуђио у корист поклонопримца, туженог. Другим ставом изреке, утврђено је према туженом да тужиоци имају право својине по основу наслеђа иза смрти мајке ДД са уделом од по једној идеалној трећини (1/3) од једне идеалне четвртине (1/4), и обавезан је тужени да им ово право призна и трпи промену поседовног стања код Службе за катастар непокретности у Рашкој, тако да се на тужиоца АА упише једна идеална дванаестина (1/12) и на тужиљу ББ једна идеална дванаестина (1/12) од целе кп.бр. ... КО Трећим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца да се према туженом утврди да има право по основу наслеђа иза смрти своје мајке ДД на другој идеалној четвртини (од тражене 1/2) и да тужени није имао право располагати овим уделом од једне идеалне четвртине, те

да се обавезе тужени да ово право призна тужиоцима и трпи промену код надлежне Службе за катастар непокретности. Четвртим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка плати износ од 96.550,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5505/19 од 17.07.2020. године, првим ставом изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужилаца и туженог и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбачена је жалба туженог изјављена на трећи став изреке првостепене пресуде, као недозвољена. Трећим ставом изреке, одбијени су захтеви тужилаца и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка као неосновани.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 87/18).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на правну природу сагласности супружника потребну за располагање заједничком имовином, заправо оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке. Осим тога, уз ревизију нису достављене правноснажне одлуке супротне садржине која би водиле евентуалном другачијем одлучивању.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 25.04.2005. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 30.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић